

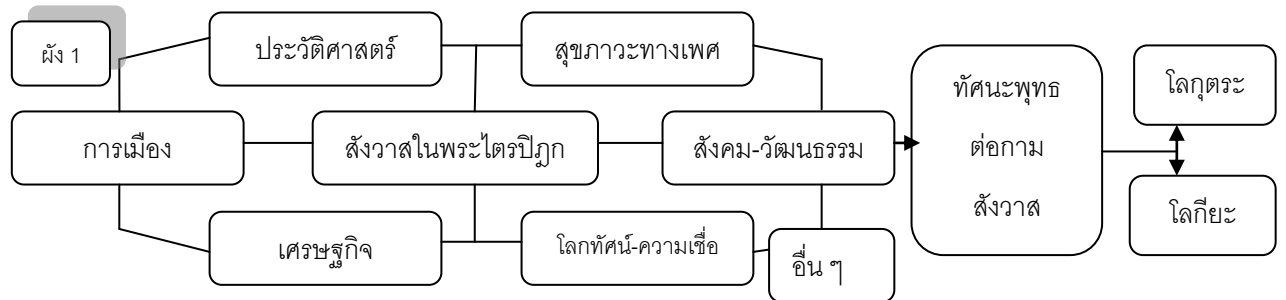
สังวาสในพระไตรปิฎก: ทศวรรษและพรหมจรรย์

-พุทธิสาร-

นำเรื่อง

เพศ-สังวาส ในพระไตรปิฎก สะท้อนพฤติกรรมธรรมชาติของมนุษย์จากช่วงหนึ่งสู่ช่วงสมัยหนึ่งได้ ย้อนภาพกลับไปอีกครั้งพุทธกาลกว่า 2500 ปี เชื่อมต่อมาจนถึงปัจจุบัน เพศปกติ เพศทศวรรษ สุขภาวะทางเพศ เพศพาณิชย์และเศรษฐกิจ (คูลีมาน วงศ์สุภาพ, 2531) เพศกับการเมือง หรือเพศนอกขนบจารีต นอกจากนี้สังวาสยังให้พฤติกรรมที่หลากหลาย อริยาบถ ธรรมดาเช่นปกติทั่วไป คู่ชายหญิง หรือเพศนอกขนบธรรมดา ชายคู่ชาย หญิงคู่หญิง ชมชื่น รุ่มโรม (คมชัดลึก 25 ก.ค.52) ลักหลับ (บ้านเมือง- 5 มี.ค.52) กลุ่ม ครอบครัว เครื่องช่วย สัตว์ และซากศพ เป็นต้น ที่กล่าวมาล้วนเป็นเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้น ย้อนถัดมาปัจจุบันประหนึ่งเป็นเหตุการณ์เดียวกันในบางกรณี ไม่ได้ต่างในส่วนของพฤติกรรมทางกายภาพ แนวคิดต่างเพียงเงื่อนไขเวลาและตัวบุคคลเท่านั้น

ข้อเท็จจริงบางอย่าง เงื่อนไขทางสังคม จารีต ศีลธรรม และกรอบของการควบคุม ทำให้สำนึกของมนุษย์ในสังคมไม่ได้รับข้อเท็จจริงถึงสิ่งที่มี เคยมี และกำลังเกิดขึ้นมีและถูกกดทับด้วย "มายา" เมื่อเกิดประเด็นหรือเหตุการณ์ "สังวาส" ที่นอกจากสำนึก เช่น ชมชื่นศพ กับสัตว์ สมาชิกในครอบครัว พ่อลูก แม่ลูก หรือเพศ-สังวาสที่อยู่นอกเหนือการสำนึกผู้อื่นของคนในสังคม ทำให้เกิดคำถามว่า "มี-ไม่มี-ได้-ไม่ได้-ถูก-ผิด/ดีงาม หรือ ผิดศีลธรรม" เป็นต้น เมื่อ "เพศ-สังวาส" ผิดจากสำนึกจากกรอบควบคุมจึงกลายเป็นเรื่องวิพากษ์ในวงกว้างของสังคมไทย ในบทนี้จะไม่อธิบาย "ถูก-ผิด" ตามกรอบจริยธรรม แต่ต้องการเพียงเล่าว่า "เพศ-สังวาส" เกิดอะไรขึ้นบ้าง เพื่อเป็นการให้ "ข้อมูล" ต่อสาธารณะเพื่อใช้เป็นชุดความรู้ อธิบายร่วมกับปรากฏการณ์ทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคม ณ ปัจจุบันและอาจเกิดขึ้นอีกในอนาคต และจบด้วยคำว่า "ศาสนา" มีคำอธิบายอย่างไรต่อเหตุการณ์ของสังวาสที่ปรากฏ เมื่อ "เพศ" ถูกกำหนดขึ้นประหนึ่งเป็นพื้นที่เฉพาะ "เพศพรหมจรรย์" โดยมีบัญญัติเป็นกรอบเพื่อไปสู่ปลายทางตามเจตคติเท่านั้น หากมองเฉพาะเหตุการณ์ในคัมภีร์ที่ปรากฏในอดีตเนื่องต่อจนปัจจุบัน พฤติกรรม "สังวาส" แตกต่างเพียงตัวละครหรือบุคคล แต่พฤติกรรม "สังวาส" หาเปลี่ยนไม่ ท่วงท่า เจตคติยังคงเดิม จากรุ่นสู่รุ่น ดังนั้นการที่จะเข้าใจระบบคิดของ "สังวาส" ตามช่วงเวลา ต้องเข้าใจ "บริบทสังคม" ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ความเชื่อ วัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ การเมือง สังคม เศรษฐกิจ เป็นต้น เมื่อเข้าใจแล้ว พึงนำมาสร้างคำอธิบายใหม่เป็นชุดความรู้เชื่อมต่อกับมนุษย์ ตอบรับกับความหลากหลายของชีวิตที่ยังต้องขับเคลื่อนกาลเวลาให้เดินไปข้างหน้าตามธรรมชาติ ?

บทศึกษานี้ให้ (1) มองเป็นเรื่องที่เคยปรากฏมีและถูกบันทึกไว้ เพื่อสะท้อนมิติสัมพันธ์ของสังวาสกับองค์ความรู้ในมิติอื่น เช่น ความเชื่อ จารีต ประเพณี สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ การเมือง เป็นต้น (ตามผัง 1) (2) มองสังวาสเป็นพฤติกรรมแห่งธรรมชาติ ตามสัญชาตญาณของมนุษย์ ที่ปรากฏขึ้นจริงในอดีต และถูกบันทึกไว้ในคัมภีร์ทางศาสนา (3) มองตามกรอบจริยธรรมทางเพศ อันสัมพันธ์กับทางสังคม โดยมีฐานคิดจากหลักทางศาสนา เช่น หลักพื้นฐานทางสังคม (ศีล 5-ข้อกาเมฯ) หลักแห่งคุณธรรม (ธรรม 5-ข้อกามสังวร) หลักความสัมพันธ์ภาพ (ทศ 6-ข้อ สามี ภรรยา) หลักการครองเรือน (สมรวาสธรรม 4) เป็นต้น (พระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตฺโต), 2550:137,239,265) ซึ่งอยู่ในกระบวนการของการควบคุม ฝึกหัดขัดเกลา เพื่อให้พัฒนาขึ้นมาเป็นจริยธรรมทางสังคม และเป็นสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกัน (4) มองตามเหตุแห่งผลแห่งบัญญัติ ที่เฉพาะกลุ่ม"เพศพระมหัจฉริยะ" เพื่ออุดมคิตแห่ง "โลกุตระ"

ดังนั้นนิยามใน 3 กรณีแรกประหนึ่งแยกส่วนกับกรณีสุดท้าย แต่ต้องเข้าใจบริบทร่วม และวิธีการแยกต่างตรงปลายทาง พุทธศาสนายอมรับ "สังวาส" เป็นธรรมชาติของมนุษย์ แต่ก็มองว่า "มนุษย์" พัฒนาขึ้นได้ ดังนั้น "เพศ-สังวาส-ทศวรรษ" และ "เพศ-สังวาส-ชนบ-ขัดเกลา" รวมถึง "เพศ-พระมหัจฉริยะ" จึงเป็นชุดอธิบายสังคมนีที่ปรากฏผ่านพระไตรปิฎก และต่อเนื่องจนกระทั่งปัจจุบัน

มิติสัมพันธ์ของสังวาสที่ปรากฏในคัมภีร์ ?

สังวาสที่ปรากฏในพระไตรปิฎก เป็นความสัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ ของสังคมในมิติเชิงซ้อนตามปรากฏผังผังที่ 1 ซึ่งจะช่วยอธิบายถึงชุดเหตุผล ชุดความรู้ที่ปรากฏในเหตุการณ์นั้น ๆ ว่ามีแนวคิด เหตุผล คำตอบ ที่ปรากฏอยู่ในเหตุการณ์สังวาส มีอะไรที่มากกว่าสังวาสแต่เพียงถ้อยเดียว ซึ่งอาจอธิบายได้คือ

1. **สืบเผ่าต่อพันธุ์หรือเจริญพันธุ์** ในคัมภีร์วินัยปิฎก พระสุทิน บุตรชายคนเดียวของครอบครัว ได้ออกบวชทำให้พ่อแม่เสียใจ พยายามอ่อนน้อมให้ท่านสึกหลายครั้งหลายหน แต่ท่านก็ไม่ยอม เมื่อขอให้ท่านสึกไม่ได้จึงขอร้องท่านว่า "ลูกสุทินตระกูลเรานี้มั่งคั่งมีทรัพย์มาก มีโคเคมาก มีเงินมีทองมาก มีเครื่องประดับมาก มีทรัพย์และข้าวเปลือกมาก **ลูกจงให้ผู้สืบเชื้อสายไว้ เจ้าลิจจวีจะได้อิริบมรดกของเราที่ขาดผู้สืบสกุล**" (วิ.มหา.1/36/24) การสังวาสกับอดีตภรรยาเพื่อสืบเผ่า เจริญพันธุ์จึงเกิดขึ้น และครอบครัวเดิมของพระสุทินก็ได้ทลายทสมความตั้งใจ "อดีตภรรยาของพระสุทินครรรภ์แก่ จึงคลอดบุตร พวกเพื่อนของพระสุทินตั้งชื่อเด็กคนนั้นว่า เด็กชายพีชกะ หมายถึง ผู้สืบเชื้อสาย ที่ตั้งชื่อให้ว่า "พีชกะ" เพราะยาได้เคยกล่าวไว้ว่า **"พีชกปี เทหิ จงให้ผู้สืบเชื้อสาย"** (วิ.มหา.1/36/25 และ วิ.อ.1/36/224) รวมไปถึงการที่ นางสามาวดี นางอัมพปาลี ประกอบอาชีพ "นครโสเภณี" เมื่อมีครรภ์ก็หยุด รोजนกระทั่งคลอดบุตรออกมา จึงกลับประกอบอาชีพดังเดิม (พระวิมลเถระ –บุตรนางอัมพปาลี, นางสิริมา หมอชิวโกมารภักจ์ บุตรนางสามาวดี) นางภิกษุณีผู้เป็นมารดาของพระกุมารกัสสปะ ขออนุญาตสามีบวชเป็นนางภิกษุณีด้วยศรัทธา ก่อนบวชไม่รู้ตัวเองตั้งครรภ์ เมื่อพิสูจน์ทราบว่าจะต้องก่อนบวชจึงบวชต่อและคลอดบุตรในภายหลัง และนางภิกษุณีสุนทรินันทาขณะบวชอยู่ได้ตั้งครรภ์กับนายสาฬหะ และ "สีก" ออกไปคลอดบุตร (วิ.ภิกษุณี.3/664/10) ข้อมูลที่ยกมาต้องการอธิบายถึงสังวาสที่มีผลเป็นการสืบเผ่าต่อพันธุ์ และสัมพันธ์ถึงสิทธิในการเจริญพันธุ์ด้วย

2. ความสัมพันธ์ทางการทูตและการเมือง พระเจ้าปเสนทิโกศล (Raychaudhuri H.: 1972: 90,176)

ประสงค์จะเป็นญาติกับพระพุทธเจ้า จึงได้ทูลขอหญิงสาวจาก “ศากยวงศ์” แห่งกรุงกบิลพัสดุ์ เพื่อสร้างสัมพันธ์ไมตรีและความ เป็นญาติกับพระพุทธศาสนา ศากยวงศ์แม้จะไม่ประสงค์จะยกให้ แต่เกรงอำนาจทางการเมืองของรัฐที่ใหญ่กว่า จึงยกนาง วาสภัตติยา ที่มีบิดาเป็นกษัตริย์เกิดกับหญิงทาสี (Dr. Bhikkhu Amritananda:1991: 48) หรือการที่พระเจ้าพิมพิสาร (Bimbisara-14 ปีก่อนพุทธศักราช—พ.ศ. 53, Rawlinson, Hugh George,1950 : 46) แห่งแคว้นมคธ ทรงอภิเษกสมรสกับพระนาง โกศลเทวีแห่งแคว้นโกศล (Dr.Bhikkhu Amritananda:1991: 48) และพระเจ้าปเสนทิโกศล แห่งแคว้นโกศล อภิเษกสมรสกับพระ นางเวเทหิ แห่งแคว้นมคธ พระเจ้าพิมพิสารและพระเจ้าปเสนทิโกศล จึงเป็นพี่น้องเขยของกันและกัน โดยมีแคว้นกาสิ (พาราณ สี- Benares) เป็นดินสมรส ในฐานะรัฐกันชนของรัฐทั้งสอง แนวคิดเรื่อง Network Marriage ที่ปรากฏจึงเป็นการจัดการ ผลประโยชน์ระหว่างรัฐต่อรัฐ อาจรวมไปถึงกลุ่มผลประโยชน์ในทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมร่วมกัน

ในพระไตรปิฎกกล่าวถึงการทูตและความสัมพันธ์ระหว่างรัฐต่อรัฐด้วย “เทศ-สังวาส” กรณีนางอัมพาลี นคร โสภณีนี “เป็นตำแหน่งหญิงงามที่สวยที่สุดในเมืองเวลาลี แคว้นวัชชี ได้รับการคัดเลือกจากมหาชน และแต่งตั้งโดยพระเจ้า แผ่นดิน เพื่อทำหน้าที่ต้อนรับแขกชั้นสูง พ่อค้าวาณิช ซึ่งพระเจ้าพิมพิสารเป็นกษัตริย์อีกพระองค์หนึ่งที่ไปยังแคว้นเวลาลีเพื่อ ประสงค์ต่อ “เทศ-สังวาส” และยังสามารถนำแนวคิด “นครโสภณีนี” มาใช้ยังรัฐของพระองค์ โดยตั้งนางสาละวดี (มารดาของหมอชิว กโฆมารัก) เป็นนาง “นครโสภณีนี” เพื่อต้อนรับแขกชั้นสูงประจำกรุงราชคฤห์ นครหลวงแคว้นมคธ (รัฐพิหาร-Bihar) รวมถึงการ ที่พระเจ้าอุเทน (ช.อุ.25/70/319) ประสงค์ได้นางสามาวัตติมาเป็นมเหสี แต่ทางบิดายังไม่ได้ตามความสมัครใจของลูกสาวจึงยังไม่ ยินยอม พระเจ้าอุเทนจึงสั่งให้ยึดบ้าน นางสามาวัตติกลับมาทราบความจึงยินยอมและอภิเษกให้เป็นมเหสีต่อมา

สยามในกรณีของ **พระราชชายา เจ้าดารารัศมี** (พ.ศ. 2416-2476) เจ้าหญิงแห่งราชวงศ์ฝ่ายเหนือผู้มีบทบาท สำคัญยิ่งต่อการรวมล้านนาเข้ากับสยาม รวมถึงพระสุพรรณกัลยา (พ.ศ.2095-2135) ในคราวอยุธยาเสียกรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2112 ทรงยอมเป็นองค์ประกันของหงสาวดีแทนพระนเรศวรผู้เป็นพระอนุชา สมเด็จพระนเรศวรจึงได้เสด็จกลับกรุงศรีอยุธยา หรือกษัตริย์คริสเตียนที่ 9 (Christian IX 1818 – 1906) แห่งเดนมาร์กที่มีพระราชธิดา 2 พระองค์ คือเจ้าหญิงอเล็กซานดรา (Princess Alexandra พ.ศ. 2387 - 2468) ที่ทรงอภิเษกสมรสกับพระเจ้าเอ็ดเวิร์ดที่ 7 แห่งอังกฤษ (Edward VII, 1844 - 1925) และเจ้าหญิงแดกมาร์(Princess Dagmar) กับพระเจ้าซาร์อเล็กซานเดอร์ที่ 3 (Tsar Alexander III , 1847-1928) แห่ง รัสเซีย จนได้ฉายาว่า “พ่อตายุโรป” (Europe's "Father in Law"-http://en.wikipedia.org/wiki/Christian_IX_of_Denmark)

กรณีที่ยกมาในพระไตรปิฎกและเทียบเคียงจากเหตุการณ์ร่วมสมัย ในทัศนะผู้เขียน “เทศ/สังวาส” ในบริบทนี้เป็น เครื่องมือที่ใช้จัดความ “สัมพันธ์ระหว่างรัฐต่อรัฐ การทูตและผลประโยชน์ระหว่างรัฐร่วมกัน เป็นห่วงโซ่แห่งมิตรภาพระหว่าง บุคคลและสมาชิกในสังคมได้ รวมถึงเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

3.เทศพาณิชย์และผลประโยชน์ นครโสภณีนี แปลว่า “หญิงผู้ยังเมืองให้งาม”(พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน.2526 : 420) ที่ต้องฝึก “คณิศาลิป” คือการแสดงออกให้ปรากฏขึ้นได้อย่างงดงาม และเกิดอารมณ์สะเทือนใจ หญิงงามเมืองต้อง ฉลาดและเชี่ยวชาญ เพื่อนำเรอแก่บุรุษผู้ปรารถนาความสุข ในกามรสให้ได้รับอย่างครบถ้วนควรแก่ความอภิรมย์โดยมีรู้เบื้อ ได้แก่ “ การพ้อน การร่ำรำ การขบร้อง และการเล่นดนตรีต่าง ๆ “ ถูกคัดเลือกจากกษัตริย์ พ่อค้า นักธุรกิจและคนส่วนใหญ่

เพื่อให้ความสุข ต่อผู้ประสงค์ “เพศ-สังวาส” และนันทนาการ มี “เงิน” เป็นเครื่องแลกเปลี่ยน ในพระไตรปิฎก เมืองเวสาลี (Vaishali-อยู่ในรัฐพิหาร- [http://en.wikipedia.org/wiki/Vaishali_\(ancient_city\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Vaishali_(ancient_city))) เป็นอีกเมืองหนึ่ง ที่มีความมั่งคั่งและเป็นศูนย์กลางทางการค้าของอินเดียในช่วงพุทธกาล และเมืองนี้จัดให้มี “นครโสเภณี” เพื่อผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ ในประวัติกล่าวว่างานอัมพาลี ซึ่งเป็นหญิงงามที่สุด (ที่ถวายสวนอัมพาลี และต่อมาได้ออกบวชจนบรรลุนิพพาน-วิ.มหา.5/288/108) ได้รับคัดเลือกและทำหน้าที่ประจำเมืองเวสาลี มีค่าตัว 50 กหาปณะ(1 กหาปณะ=4 บาท)

คณะภุมมพิชชากรุงราชคฤห์ เดินทางไปกรุงเวสาลีด้วยฐานะจำเป็น บางอย่าง ได้พบเห็นกรุงเวสาลีที่อุดมสมบูรณ์ มีอาณาเขตกว้างขวาง พลเมืองมาก มีคนค้ำคั่ง หาข้าวปลาอาหารง่าย มีปราสาท 1,707 เรือนยอด 1,707 สวนดอกไม้ 1,707 สระโบกขรณี 1,707 และมีหญิงงามเมืองชื่ออัมพาลี มีรูปร่างน่าดู น่าชม มีผิวพรรณผุดผ่องอย่างยิ่ง เธอชำนาญการพ้อนรำ ขับร้อง และประโคมดนตรี คนทั้งหลายที่ต้องการจะพาเธอไปร่วมอภิรมย์ด้วย ต้องจ่ายค่าตัวถึงคืบละ 50 กหาปณะ ก็เพราะนางอัมพาลีนี้แหละที่ทำให้กรุงเวสาลีมีเสน่ห์ และมีความมั่งคั่งเป็นพิเศษ (วิ.มหา.5/326/149)

พระเจ้าพิมพิสาร ได้ยินกิตติศัพท์ความงามของนางอัมพาลี จากพ่อค้า นักธุรกิจชาวมคธ ยิ่งแอบปลอมพระองค์ไปยังเมืองเวสาลี (ขุ.เถร.อ.) และนำแนวคิดดังกล่าวมาจัดให้มี นครโสเภณี เพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และชื่อเสียง **“พวกท่านจงหา เด็กสาวผู้มีความงามอย่างนั้นที่ควรคัดเลือกให้เป็นหญิงงามเมือง”** มีการคัดเลือกและตั้งนางสาลาวดี เป็นนครโสเภณีคนแรก และมีนางสิริมา (แม่และน้องสาวหอมชิวโกมารภักจ) เป็นผู้สืบทอดตำแหน่งจากมารดา

“...ในกรุงราชคฤห์ มีเด็กสาวชื่อสาลาวดีมีรูปร่าง น่าดู น่าชม มีผิว พวรรณผุดผ่องอย่างยิ่ง คณะภุมมพิชชากรุงราชคฤห์จึงคัดเลือกเธอให้เป็นหญิงงามเมือง เมื่อเธอได้รับเลือกไม่นานนักก็เป็นผู้ชำนาญในการพ้อนรำ ขับร้อง และประโคมดนตรี คนทั้งหลายที่ต้องการจะพาเธอไปร่วมอภิรมย์ด้วย ต้องจ่ายค่าตัวถึงคืบละ 100 กหาปณะ...” (วิ.มหา. 5/327/150)

คำที่ปรากฏอีก 2 คำ ที่บ่งบอกอาชีพที่เกี่ยวข้องกับเพศพาณิชย์ คือคำว่า “คณิกา” มีความหมายนัยแรกว่ามาจากคำว่า **คณก** แปลว่า ซึ่งเขาซื้อด้วยจำนวนเงินมาก และ **คณก** เมื่อใช้เป็นคำวิเศษณ์ของเพศหญิง จึงเป็น **คณิกา** แปลว่า หญิงมีเหตุด้วยความเป็นผู้คือหญิงงามเมือง(เปลื้อง ณ นคร) โดยนางคณิกาที่ปรากฏอาทิ นางอชฌมาลี กล่าวถึงอดีตที่ตนเคยเป็นนางคณิกาว่า”หมู่ชนเห็นหอมฉันมีรูปร่างงาม จึงตั้งหอมฉันในฐานะเป็นหญิงคณิกา ในกรุงราชคฤห์ที่ประเสริฐสุด”(ขุ.ชา. 28/1650/446) คำว่า คณิกา น่าจะเป็นสถานะ หรืออาชีพ ส่วน นครโสเภณี น่าจะเป็นตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้น หรืออีกนัยหนึ่ง นครโสเภณี กับ คณิกา เป็นลำดับขั้นของเพศพาณิชย์ “เบ่งเกรด” โดยมีวิธีการคัดเลือก และค่าตัวที่แตกต่างกัน และในคัมภีร์เรียกนางอัมพาลีว่าเป็นคณิกา ไร่หลาย ๆ แห่ง แต่ดำรงตำแหน่ง “นครโสเภณี” นอกจากนี้ยังคำที่ใช้บ่งบอกถึงเพศพาณิชย์ คือคำว่า “แพศยา” มีความหมายว่า “หญิงหาเงินในทางร่วมประเวณี”(พระธรรมปิฎก(ป.อ.ปยุตฺโต),2545 :196) ในความเข้าใจแพศยาอาจเป็นกลุ่มเพศพาณิชย์ที่ไม่ได้มีการคิดสรรคค์งเป็นไปตามความสมัครใจและสายตระกูล ถ้ามีการเบ่งเกรดก็จะเป็นระดับสุดท้าย เพราะดูจากสถานที่ในการประกอบเพศพาณิชย์(ถนน)และประกอบกามกิจในที่มิใช่เรือน(ป่า) “พวก

หญิงแพศยาที่อาศัยอยู่ตามถนนใหญ่ จงเล่าโลมชายผู้มีความต้องการเป็นนิตย”(วิ.มหา.5/288/108) แต่ก็มีแพศยาบางที่จัดตั้งเป็นสำนักชัดเจน “พวกนักเลงจำนวนมากพากันไปเที่ยวรื่นเริงในอุทยาน สงฆ์ชายสี่ไปสำนักหญิงแพศยาคนหนึ่งด้วยสั่งว่า “เชิญนางมาเถิด พวกเราจักไปเที่ยวรื่นเริงในอุทยานด้วยกัน” (วิ.มหา1/300/342) เพศพาดิษย์ในกลุ่มหลังอาจเป็นกลุ่มที่สถานะทางสังคมระดับล่างและอาจเป็นที่รังเกียจถูกดูถูกของสังคมด้วยดังกรณีหมู่ชนดำเนินทางภิกษุณีที่ไปเปลือยกายอาบน้ำกับหญิงแพศยา เป็นต้น (วิ.มหา.3/883/184)

นครโสเภณี คณิกา แพศยา เป็นอาชีพเพศพาดิษย์ มีสถานะแตกต่างกันตามเงื่อนไข และการยอมรับทางสังคม นอกจากนั้นเพศพาดิษย์ยังมีนัยยะสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจทั้งในเชิงปัจเจกและองค์รวม ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ? (ชาวดต : 7 ม.ย.52) ในบางประเทศอาชีพเพศพาดิษย์ ถูกต้องตามกฎหมายและเสียภาษีให้รัฐ ([http://th.wikipedia.org/wiki/ค้าประเวณี-20 ส.ค.52](http://th.wikipedia.org/wiki/ค้าประเวณี-20_ส.ค.52)) แต่ในอีกมุมหนึ่งเมื่อมนุษย์ถูกประเมินด้วยมูลค่า มิใช่คุณค่า ก็จะไปสัมพันธ์กับแนวคิดในเรื่องการค้ามนุษย์ ตามอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ และพรบ.ที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ อาทิ.พรบ.ค้าประเวณี พรบ.ค้าเด็กและสตรี (<http://www.humantrafficking.go.th>) และในพุทธศาสนาการค้ามนุษย์ก็เป็นอาชีพที่ห้ามกระทำ(อง.ปญจก. 22/177/295-มิชฌาวาณิชา) ส่วนการนำตัวเองเข้าสู่อาชีพเพศพาดิษย์ จะไปสัมพันธ์กับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่ไม่ควรจะถูกกำหนดด้วยวัตถุ และมูลค่า

4. สัมพันธ์กับศรัทธาและความเชื่อ ในพระไตรปิฎก นางสุภัททา และนางสัทธา (วิ.มหา 1/79/69-72) มีความเชื่อว่าการถวายทานอันเลิศ คือการได้ “ถวายเมถุนธรรม-เสพกาม”¹ แก่พระภิกษุ และเชื่อว่าเป็นสิ่งที่พึงกระทำได้ นางจึงไปยังอารามที่อยู่ของพระภิกษุ พร้อมกล่าวนิมิตพระสงฆ์ด้วยวลีที่ว่า “นิมิตเสพเมถุนธรรมกันเกิดเจ้าคะ” และอธิบายเสริมว่า “ทำอย่างนี้ไม่ต้องอาบติ” ด้วยการกริยาต่าง ๆ ที่ไม่ต้องมีการ “สอดใส่” ไม่ว่าจะเสียดสีงามชา ซอกรักแร้ ซอกคอ เกลียวท้อง ง่ามมือ รุละดี้อ ซอกหู เป็นต้น

มีอุบาสิกคนหนึ่งชื่อสุภัททา มีความเลื่อมใสแบบงมงาย มีความเห็นอย่างนี้ว่า หญิงผู้ถวายเมถุนธรรม ชื่อว่าได้ถวายทานอันเลิศ เมื่อนางพบภิกษุรูปหนึ่ง จึงกล่าวว่า “นิมิตมาเสพเมถุนธรรมกันเกิดเจ้าคะ” “อย่าเลยน้องหญิง เรื่องนี้ไม่สมควร” “นิมิตเกิดเจ้าคะ นิมิตเสียดสีที่ง่ามมือ ทำอย่างนี้ท่านไม่ต้องอาบติ” (วิ.มหา 1/78/66-69 และ 1/79/69-72)

นอกจากนี้สังวาสกับความเชื่อ ศรัทธา ดังปรากฏในอินเดียว่าหญิงสาวจะทำพิธีสละพรหมจารีของตนเพื่อบูชาชายคนแรกที่เขาช่วยประเวณีด้วย การสละพรหมจารีดังกล่าวจึงกระทำเพื่อบูชาเทวีเบ็องบนเสียด และชายผู้ร่วมประเวณีด้วยนั้นก็มักจะเป็นแขกแปลกหน้าที่หญิงนั้นไม่รู้จัก โดยถือกันว่าชายแปลกถิ่นเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งจะนำโชคลาภมาสู่ตน การสละพรหมจารีด้วยการร่วมประเวณีกับชายแปลกหน้านั้นบางแห่งก็มีสิ่งตอบแทน (L P N Perera .1993) หญิงชาวบาบิโลนโบราณพากันมานั่งคอยชาวแปลกหน้าในวิหารเจ้าแม่อิซตาร์ (Ishtar) เพื่อเข้าสู่พิธีสละพรหมจารีกับชายแปลกหน้า ถ้าชายพึงใจในหญิงคนใดก็จะโยนเหรียญมาที่ตักของเธอ หญิงที่ได้รับเหรียญจะต้องลูกตามเขาไปทันทีเพื่อประกอบพิธี โดยไม่ว่าเงินที่ชายโยนให้ นั้นจะมากน้อยเพียงไร เมื่อได้พลีพรหมจารีแล้วก็ป็นอันหมดหน้าที่ หญิงนั้นจะได้กลับไปบ้านเมืองและครองชีวิตอย่างมีเกียรติ

¹เมถุนธรรม คือ ร่วมประเวณี ร่วมสังวาส เป็นประเวณีของชาวบ้านมีน้ำเป็นที่สุด ทำในที่ลับ กระทำเป็นคู่ ๆ (วิ.มหา. 1/55/36)

พร้อมทั้งตั้งหน้าคอยโชคลากต่อไป หญิงที่รูปไม่งามอาจต้องนั่งรอชายแปลกหน้าเป็นเวลาหลายปี (<http://th.wikipedia.org/wiki/คำค้น : นครโสเภณี>)

ดังนั้น ความเชื่อต่อศาสนา ความเชื่อต่อพฤติกรรมที่จะสามารถกระทำในทางศาสนา โดยมีคาดหวังต่อผลของความเชื่อนั้นเป็นบุญ เป็นโชค หรือเป็นมงคลแก่ตนเอง อาจจะช่วยเหตุผลของค่านิยมทางสังคม การยอมรับในสังคม สังวาสจึงเกิดขึ้นบนพื้นฐานของศรัทธาและความเชื่อ กรณีลงหน้าทอง ลงของ ทำเสน่ห์ยาแฝด บทจบเป็นสังวาสคงจัดอยู่ในกลุ่มนี้ด้วย (ข่าวสด : 30 ธ.ค.49-เนรแอ)

5. การตั้งครรภที่ไม่พึงประสงค์ นางสาวาวดี “นครโสเภณี” เมืองมคธ ตั้งครรภได้เพศหญิง(นางสิริมา) ก็เลี้ยงดูไว้สืบทอดตำแหน่งนครโสเภณี คราวหนึ่งได้บุตรชาย คลอดแล้วได้นำบุตรไปทิ้งไว้ยังกองขยะริมทางเจ้าชายอภัยราชกุมาร (โอรสพระเจ้าพิมพิสาร) แห่งมคธรัฐ ผ่านมาเห็นเด็กนอนอยู่ มีนกการุมจิก จึงให้ทหารเข้าไปดูทหารกราบทูลว่า “ชีวกะ” แปลว่ายังมีชีวิตอยู่ คำนี้ได้กลายมาเป็นชื่อของท่านว่า “**ชีวกโกมารภัจจ์**” เจ้าชายนำไปเลี้ยงไว้ ต่อมาศึกษาด้านการแพทย์และกลายเป็นแพทย์ประจำราชสำนักแห่งมคธ และประจำพระองค์ของพระพุทธเจ้า สตรีนางหนึ่งมีครรภกับชายชู้ นางทำแท้งแล้วใช้ภิกษุณีผู้ที่ตนอุปถัมภ์ว่า “แม่เจ้า ท่านโปรดใช้บาตรใส่ทารกนี้ไป” ภิกษุณีวางทารกในบาตรแล้วใช้สังฆาฏิปิดเดินไป” (วิ.มหา.1/39/28) หญิงหมั้นผู้เป็นเมียน้อยขอให้พระปฐมยาทำแท้ง นำไปให้เมียหลวงผู้ตั้งครรภจนแท้งตาย สตรีตั้งครรภไม่พึงประสงค์ รีดจนแท้ง (วิ.มหา.1/39/28) อีกรายนาบครรภให้ร้อนจนแท้ง(วิ.มหา.1/39/28) บทของสังวาสที่ปรากฏในพระไตรปิฎกมองตามเกณฑ์ของทศวรรษ สุขสันต์ก็คือนองค์ประกอบและจบในที่ แต่ก็มีผลต่อเนื่องคือการทำลายเด็กในครรภ และ/หรือพฤติกรรมอื่นใดที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำต่อเด็กอันเกิดจากการตั้งครรภที่ไม่พึงประสงค์

การสังวาส ก่อให้เกิดการตั้งครรภที่ไม่พึงประสงค์ ผลต่อเนื่องเป็นการทำแท้ง แม้เกิดขึ้นมาเมื่อ 2 พันปีกว่าปี ปัจจุบันภาพการทำลายเด็กในครรภก็ยังคงปรากฏและนับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงขึ้น รายงานขององค์การสหประชาชาติล่าสุดในปี 2548 มีผู้หญิงทั่วโลกตั้งครรภที่ไม่พึงประสงค์ประมาณ 80 ล้านคน ในจำนวนนี้แก้ปัญหาด้วยการทำแท้ง 19-20 ล้านคน โดยร้อยละ 55 อยู่ในประเทศแถบเอเชีย เสียชีวิตจากการทำแท้งปีละ 68,000 คน เฉลี่ยชั่วโมงละ 8 คน หรือตาย 1 คนทุก 8 นาที การทำแท้งในไทยในรอบ 8 ปีมานี้ พบว่า มีหญิงไทยเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลภาครัฐ 787 แห่งทั่วประเทศ จากภาวะแทรกซ้อนหลังแท้งลูก 45,990 ราย เกือบ 1 ใน 3 หรือประมาณ 13,000 คน ทำแท้งเถื่อน (www.thaihealth.or.th/node/1771)

6. เพื่อทศวรรษ สุขารมณ์และสุนทริยะ ในพระไตรปิฎกถึงไม่ได้บอกว่าการทศวรรษ คืออะไร หรือสุนทริยะ จากการสังวาสคืออะไร แต่ทากิจกรรมใหญ่ที่เกิดขึ้นล้วนสำเร็จตามองค์ประกอบทั้งสิ้น ด้วยวลี “มีน้ำเป็นที่สุด”(วิ.มหา.1/39/28) หากเขาแนวคิดนี้ไปอธิบายย่อหมายความว่า พฤติกรรมใด ๆ ก็ตามของการสังวาส ใช้น้ำเป็น “เกณฑ์” ของการสิ้นสุด เมื่อค้นคำว่า “จุดสุดยอด” ในวิกิพีดี ให้ความหมายของคำนี้ไว้ว่า

“ชาย-เมื่อถึงจุดสุดยอดทางเพศ กล้ามเนื้อหูรูดทวารหนัก ต่อมลูกหมาก และกล้ามเนื้อในอวัยวะเพศชาย จะบีบตัวเป็นจังหวะ ส่งผลให้อสุจิที่เก็บอยู่ในอวัยวะหลังออกมาทางรูที่ปลายอวัยวะเพศชาย...หญิง-ก่อนผู้หญิงจะถึงจุดสุดยอดทางเพศ ช่องคลอดจะขับน้ำหล่อลื่น และคลิตอริสจะขยายใหญ่เนื่องจากมีเลือดมาคั่งในเนื้อเยื่อ ผู้หญิงบางคนตัวจะแดงขึ้นเนื่องจากเลือดไหลเวียนไปยัง

ผิวหนังมากขึ้น เมื่อเข้าใกล้จุดสุดยอดมากขึ้น คลิตอริสจะหดตัวเข้าไปในก้นหุ้ม และแคมเล็กจะมีสีคล้ำขึ้น” ([http://th.wikipedia.org/wiki/ คำค้น : จุดสุดยอด-20/08/09](http://th.wikipedia.org/wiki/คำค้น%3Aจุดสุดยอด-20/08/09))

หากนำคำว่า “น้ำเป็นที่สุด” กับคำว่า “จุดสุดยอด” มาเทียบเคียงอาจนิยามได้ว่าเป็นอาการเดียวกัน หากเอาคำว่า **ทศวรรษ** ที่มีความหมายว่า รื่นเริง ยินดี ชื่นชม **สุขารมณ์** ในอารมณ์ที่เป็นสุข **สุนทริยะ** ความงดงาม มาอธิบายร่วมกับการแพทย์ที่ว่า “ร่างกายจะหลั่งสารตัวหนึ่งออกมาเรียกว่า oxytocin ซึ่งมีปริมาณสูงกว่าค่าปกติที่มีในร่างกายถึง 5 เท่า ซึ่งสารตัวนี้จะไปกระตุ้นให้มีการหลั่งสารแห่งความสุขคือ เอนโดรฟิน (endorphin) ซึ่งเป็นสารแห่งความสุขที่ร่างกายสามารถสร้างได้เอง สิ่งก็ตามมาคือสามารถลดอาการปวดต่างๆในร่างกายได้เป็นอย่างดี” (HealthToday : ส.ค 48) ก็หมายความว่า “สุข” จากการเสพคือทศวรรษ แต่ในพระไตรปิฎกให้ความหมายว่า “น้ำ” เป็นบทรอบของ “สังวาส” มิใช่เป็นทศวรรษ แต่ใช้คำว่า “ยินดี-รมณีย์” ดังปรากฏว่า “**ยินดีขณะกำลังสอดเข้าไป ขณะสอดเข้าไปแล้ว ขณะหยุดอยู่ ขณะถอนออก**” (วิ.มห. 1/58/45) แม้โดยรูปศัพท์อาจต่าง แต่โดยความหมายน่าจะคืออาการเดียวกัน แต่ในทัศนะ David Loy เห็นว่า “พุทธศาสนาไม่ได้มอง “สังวาส” เป็นความทศวรรษอันด้วยเหตุผลว่า พระพุทธศาสนามองว่า “ร่างกาย” เป็นปฏิภูลไม่เอาภิมภิมดังปรากฏเป็นหลักคิดในอินเดียนเดียครั้งโบราณ” (David Loy. :2008: 71) แนวคิดที่ Loy ยกมาสอดคล้องกับในพระไตรปิฎกที่ว่า “กระต้อมคือเรือนร่างสำเร็จด้วยโครงกระดูก ฉาบทาด้วยเนื้อ รังรัดไปด้วยเส้นเอ็น เต็มไปด้วยของไม่สะอาด มีกลิ่นเหม็น เธอยังมัวยึดถือเรือนร่างที่สัตว์อื่นหมายปองว่าเป็นของเรา” (ขุ.เถร. 26/1153/529)

คัมภีร์กามสูตร แสดงวิธีการร่วมเพศ 64 ท่า ของอินเดียโบราณ² ตำรา “SEX FOR HEALTH” ของจีนที่จักพรรดิหวงตี้ (2697- 2598 ก่อนค.ศ.- http://en.wikipedia.org/wiki/Yellow_Emperor) หรือที่รู้จักกันกันในนามจักรพรรดิเหลืองกับสนมเอกของพระองค์ได้ค้นคว้าและจารึกไว้เป็นหลักฐานมานานเกือบ 3,000 ปี ถือเป็นศาสตร์และศิลป์ของการร่วมรัก ซึ่งถือว่าเป็นตำราแห่งกามารมณ์ฉบับแรกของโลก (Robert Hans Van Gulik, Paul Rakita Goldin (Author), อดุลย์ รัตนมันเฑษม, 2550) ล้วนถูกผลิตออกมาเพื่อตอบสนองต่อความพึงพอใจในเชิง “เพศ-สังวาส” รวมทั้งวรรณคดีอย่างลิลิตพระลอ (ดร. นิยะดา เหล่าสุนทร, 2535. ลีธา พินิจภูวดล, 2542) ที่มีนักวรรณคดีกลุ่มหนึ่งให้นิยามว่าเป็น “วรรณกรรมโลกีย์” ขุนแผน อิเหนา ผูกนิพานโลกีย์ : ตำรากามสูตรสัญชาติไทย (อภิรักษ์ ณ เฑษมผลกุล, 2550) จิตรกรรมฝาผนังในจิตรกรรมไทย (นิวัติ กองเพียร, 2541) ในหลาย ๆ ท่วงท่า สื่อถึงสังวาสที่มีความทศวรรษเป็นองค์ประกอบ สอดรับกับทัศนะของนิธิ เอียวศรีวงศ์ว่า “วรรณกรรมโบราณไทย จะเห็นว่าเขาเสนอเรื่องของเพศสัมพันธ์ไปในทางอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการมีลูกทั้งนั้น โดยเฉพาะความทศวรรษ..และเป็นความทศวรรษของทั้งสองเพศเสียด้วย แม้ผู้ชายจะได้เปรียบ...นับเป็นท่าที่ต่อเพศสัมพันธ์ที่ Realistic คือเป็นจริงตามธรรมชาติมาก ที่ยอมรับว่าหนึ่งในเพศสัมพันธ์นั้นมีความทศวรรษอยู่ด้วย” (นิธิ เอียวศรีวงศ์, 2545:46-47)

² กามสูตร (ภาษาสันสกฤต : **कामसूत्र**) เป็นคัมภีร์อินเดียสมัยโบราณ ว่าด้วยเพศศึกษา หรือพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นผลงานมาตรฐานว่าด้วยความรัก ในวรรณคดีสันสกฤต เขียนโดยวาตสยาเยน (วาต-สยา-เย-นะ) โดยมีชื่อเต็มว่า “วาตสยาเยน กามสูตร” (คัมภีร์ว่าด้วยความรักของวาตสยาเยน) เป็นตำราที่ให้ความรู้ในด้านสังคมวิทยา และแพทยศาสตร์ ดูรายละเอียดใน Sir Richard Burton, The Kama Sutra of Vatsayayana translator (1883)

ในพระไตรปิฎก ถึงไม่ได้บันทึกไว้โดยตรงว่า “เสพ-สังวาส” เป็นความหฤหรรษ์ สุขสม เสียทีเดียว แต่ตัวพฤติกรรมที่แสดงออกและเกณฑ์วินิจฉัย ตามบัญญัติ“ที่สุดของน้ำ” และ“ยินดี” อาจเทียบเคียงได้ รวมทั้งเชื่อมต่อยืนยันถึง “หฤหรรษ์” เป็นที่สุดของการสังวาสอันมิได้จำกัดด้วยเงื่อนไขของเวลา.

ธรรมชาติของมนุษย์มีพฤติกรรมสังวาสอย่างไร ?

พุทธศาสนาสอนเรื่องกฎแห่งธรรมชาติ (นิยาม 5) ในกฎแห่งธรรมชาติมีข้อหนึ่งที่ว่า ธรรมชาติแห่งจิต (จิตนิยาม-Psychic Laws) ที่จิตจะมีพื้นฐานส่วนหนึ่งของธรรมชาติที่เรียกว่า“ความกำหนด ความคล้อยตามอารมณ์ ความยินดี ความเพลิดเพลิน ความกำหนดด้วยอำนาจความเพลิดเพลิน ความหมกมุ่น ความใคร่ ความรักใคร่” (อภิ.วิ.35/909/566) แต่ที่จำกัดธรรมชาติของการสังวาสนี้อยู่ในขอบเขตของ “เพศ” ที่มีใช้ “พระมหัจฉริยะ” ดังปรากฏข้อความที่ว่า “เมถุนธรรม...เป็นกิจของชาวบ้าน” (ม.อ.14/14 /20) หรือ “การเสพอสัทธิธรรมอันเป็นประเวณีของชาวบ้าน มีน้ำเป็นที่สุด เป็นกิจที่จะต้องทำในที่ลับ เป็นการกระทำของคนที่เป็นคู่ ๆ” (วิ.มหา.1/55/42)

หากนำแนวของ Sigmund Freud ที่ว่า **มนุษย์มีสัญชาติญาณ (Id) เป็นพลังที่ติดตัวมาแต่กำเนิด มุ่งแสวงหาความพึงพอใจ**(pleasure seeking principles) และเป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองเท่านั้น โดยไม่คำนึงถึงเหตุผล ความถูกต้อง **สัญชาติญาณของมนุษย์ จะมีความต้องการทางเพศหรือกามารมณ์ (sex) เป็นแรงผลักดัน** เป้าหมายคือความสุขและความพอใจ โดยมีอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่ไวต่อความรู้สึก เช่น บริเวณปาก ทวารหนัก อวัยวะสืบพันธุ์ เรียกว่า อีโรจีเนียสโซน (erogenous zone) โดยเชื่อว่าเพศหรือกามารมณ์ เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาของมนุษย์ Masters, W.H.; Johnson, V.E. มองว่าธรรมชาติของมนุษย์ทั้งเพศผู้เพศเมียมีความรู้สึกทางเพศ (sexual response cycle) **พื้นฐานคล้ายกัน** จาก excitement, plateau, orgasm และ resolution แต่หญิงมีความซับซ้อนมากกว่า (Masters, W.H.; Johnson, V.E. : 1966)

อาจสรุปได้ว่าธรรมชาติเป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์ ที่ก่อให้เกิดปฏิกิริยาต่อพฤติกรรม “สังวาส” ซึ่งมีความซับซ้อน หลากหลาย ตามแต่เงื่อนไขของแต่ละสังคม และช่วงเวลา ดังปรากฏในในพระไตรปิฎกและเชื่อมต่อมาจนถึงปัจจุบันด้วย

ในพระไตรปิฎกสะท้อนลักษณะพฤติกรรมธรรมชาติการสังวาสของมนุษย์อย่างไร ?

ในพระไตรปิฎกเล่ม 1-8 ส่วนที่เป็นวินัยบัญญัติ ทั้งของพระภิกษุ และภิกษุณี ให้อายละเอียดเกี่ยวกับพฤติกรรมสังวาส ที่สะท้อนพฤติกรรมธรรมชาติออกมาเป็นเพศรส เพศสภาพ เพศวิถี เพศ-สังวาส จะเพื่อหรรษา เพื่อหน้าที่ ซึ่งสามารถจำแนกลักษณะของการสังวาสได้ คือ

1.มนุษย์สังวาสกับมนุษย์ ในพระไตรปิฎกปรากฏพฤติกรรมสังวาสที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเพศตามชนบชายหญิงคู่ผิวเมีย หรือเพศที่นอกชนบ ? ที่ให้อายละเอียดในส่วนของเพศรส เพศสภาพ เพศวิถี อาทิ สังวาสของสมาชิกในครอบครัว พ่อ แม่ พี่ น้อง และเครือญาติ ชายคู่ชาย หญิงคู่หญิง กลุ่ม รวมถึงสังวาสที่ไม่ได้เกิดจากความพึงใจร่วมกัน บังคับ การข่มขืน ลักหลับ รุมโทรม แต่ก็ยังอยู่ในกรอบของมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน

2. **มนุษย์สังวาสกับสัตว์** เมื่อเข้ามาบวชถือเพศ”พรหมจรรย์”บัญญัติห้ามสังวาสกับมนุษย์ถูกนำมาใช้เป็นกฎในการรักษาหมู่คณะ จึงเป็นสัตว์ที่ถูกนำมาใช้ในการสังวาส

สมัยนั้น ภิกษุรูปหนึ่งให้อาหารเลี้ยงลิงตัวเมีย...แล้วเสพเมถุนธรรมกับนางลิงนั้น ครั้นเวลาเช้า เธอครองขันตรวาสก ถือบาตรและจีวรไปบิณฑบาตในกรุงเวสาลี ต่อมาภิกษุหลายรูปจาริกไปตามเสนาสนะ เดินผ่านทางที่อยู่ของภิกษุนั้น นางลิงเห็นภิกษุเหล่านั้นกำลังเดินมาแต่ไกลจึงตรงเข้าไปหาแล้วสายสะเอว แกว่งหาง โกงตะโพกขึ้น ทำท่าทางต่างๆ ต่อหน้าภิกษุเหล่านั้น ภิกษุเหล่านั้น จึงพากันสันนิษฐานว่า ภิกษุเจ้าถิ่นคงจะเสพเมถุนธรรมกับนางลิงตัว นี้แน่ แล้วแอบอยู่ ณ ที่กำบัง... [41] ขณะนั้น นางลิงได้เข้าไปหาภิกษุเจ้าถิ่นนั้น ครั้นภิกษุเจ้าถิ่นฉัน บิณฑบาตนั้นส่วนหนึ่งแล้ว ได้แบ่งอีกส่วนหนึ่งให้แก่ลิง เมื่อมันกินอาหารแล้วได้โกงตะโพกให้ภิกษุเจ้าถิ่นจึงเสพเมถุนธรรมกับมัน(วิ.มหา 1/30-31/29-30)

เทียบเคียงกับปัจจุบันอาจได้ยืนยันว่ามนุษย์สังวาสกับสัตว์หลากหลายชนิดมากขึ้น จะด้วยเหตุผลของความใกล้ชิด กำหนด หรือเพศรส ดังปรากฏ เช่น ไก่ สุนัข หมู เป็นต้น (เดลินิวส์ 22 ส.ค.45)

3. **มนุษย์กับอมนุษย์** ในพระไตรปิฎกให้รายละเอียดไว้เกี่ยวกับการสังวาสที่ไม่ได้เกิดขึ้นกับคน สัตว์ แต่เป็นการสังวาสกับอมนุษย์ ในความหมายที่ไม่ใช่คน หรือสัตว์ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิต (2526; 880)ให้ความหมายว่า **อมนุษย์** น.ไม่ใช่คน มักหมายถึงภูตผีปีศาจ อมนุษย์ที่ว่านี้หมายถึง ยักษ์ นาค เปรต (วิ.มหา. 1/73/62) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิต (2525; 653,534,429) ให้ความหมายของ**ยักษ์**ไว้ว่า น.อมนุษย์พวกหนึ่ง มีรูปร่างใหญ่โตน่ากลัว มีเขี้ยวอก ใจดำอำมหิต ชอบกินมนุษย์ และสัตว์ ฯ **เปรต** น.สัตว์พวกหนึ่งเกิดในอบาย,ผีเลวจำพวกหนึ่ง นาค น.งูใหญ่มีหงอน และ น.เป็นกลุ่มชาติพันธุ์หนึ่งที่อยู่บริเวณเทือกเขานาค ทางตอนเหนือของอินเดีย ส่วนพฤติกรรมและวิธีการสังวาสประหนึ่งสตรีเพศรวมทั้งคำที่ใช้เรียกในพระไตรปิฎกก็เรียกว่า “นางยักษ์ณี นางนาค และนางเปรต”

4. **มนุษย์กับชากศพ และโครงกระดูก** พฤติกรรมสังวาสอีกวิธีการหนึ่งที่ปรากฏในพระไตรปิฎกก็คือ สังวาสกับชากศพ โครงกระดูก ทั้งของมนุษย์สัตว์ โดยในพระไตรปิฎกให้ข้อมูลว่ามีการเสพสังวาสกับชากศพที่เขานำไปทิ้งมีสภาพสมบูรณ์อยู่ สัตว์แตะไปบ้าง สัตว์แตะไปจนเหลือส่วนน้อย หัวศพที่ขาดอ้าปากสอดองคชาติเข้าปากประหนึ่งให้ศพใช้ปากอมและกับโครงกระดูก (วิ.มหา.1/73/61-7)

สมัยนั้น ภิกษุรูปหนึ่งไปป่าช้า มองเห็นศพที่ยังไม่ถูกสัตว์กัดกิน....ศพยังไม่ถูกสัตว์กัดกินโดยมาก...ศพถูกสัตว์กัดกินโดยมาก ได้เสพเมถุนธรรมในศพนั้น...ศพที่ศีรษะขาดจึงสอดองคชาติเข้าไปกระทบภายในปากที่อ้า...ศพที่ศีรษะขาดจึงสอดองคชาติเข้าภายในปากที่อ้าไม่ให้กระทบอะไร...พระหลงรักสตรีนางหนึ่ง ต่อมาเธอได้เสียชีวิตลง ถูกนำไปทิ้งไว้ในป่าช้า กระดูกกระจัดกระจาย พระไปยังป่าช้าเก็บกระดูกรวมเป็นร่าง จดองคชาติลงที่เครื่องหมายเพศ...

เพชรอาจเป็นแรงจูงใจต่อพฤติกรรมสังวาสในลักษณะนี้ ดังปรากฏในคำรับสารภาพของผู้ต้องหาดีข่มขืนศพที่ศาลาวัดทองคั้ง พระประแดง ใน พ.ศ.2545 และศาลาวัดราชบุรีโพธิ์ทอง เมืองสมุทรปราการ ใน พ.ศ.2536 (เดลินิวส์ 22 ส.ค.45)

5. สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่สื่อถึงเพศ-อุปกรณ์ช่วย พฤติกรรมทางเพศนี้ จะเป็นการใช้วัตถุ สิ่งของ สภาพแวดล้อม เป็นตัวช่วยต่อพฤติกรรมทางเพศอาจใช้คำว่าช่วยตัวเองก็คงไม่ผิด โดยในพระไตรปิฎกใช้คำว่า “กำหนด” เป็นบทเริ่มที่ว่า “ภิกษุ...มีความกำหนด ใช้องคชาตเสียดสีเครื่องหมายเพศรูปปั้น (วิ.มหา.1/71/59) ใช้องคชาตเสียดสีเครื่องหมายเพศตุ๊กตาไม้ กับช่องประตู สอดเข้าไปทราย ในโคลนเลน การเดินทวนน้ำ(วิ.มหา.1/266/286) ที่นอน หมอนข้าง ขาหนีบ (วิ.มหา.1/266/281) การลูบย่อน สายเววในอากาศ (วิ.มหา.1/266/282) อาจรวมไปถึงพระตัวอ่อนใช้ปากอมให้ตัวเอง และองคชาตยาว สอดเข้าทางทวารหนักให้ตัวเอง เป็นต้น (วิ.มหา.1/71/58)

กำหนดเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางเพศ เครื่องช่วยดังปรากฏเป็นอุปกรณ์เสริมต่อเพศรสในแบบ “ตัวเอง” พุทธกาล เคยเกิดเช่นใด ปัจจุบันก็คงไม่ต่างกัน แต่อาจมีเครื่องมือที่ทันสมัย ตอบสนองความพึงใจหลากหลายมากขึ้น (ไทยรัฐ 26 ต.ค.50)

พฤติกรรมสังวาสในพระไตรปิฎก หากมองว่าเป็นพฤติกรรมธรรมชาติ และปลายทางคือหฤหรรษ์และสุขสม ก็คงเป็นเช่นที่ปรากฏ แต่หากเทียบเคียงกับการวินิจฉัยทางจิต ของสมาคมจิตแพทย์ของอเมริกา อาจสะท้อนพฤติกรรมสังวาสในพระไตรปิฎกในอีกลักษณะหนึ่งได้ว่า หลายกรณีจัดอยู่ในกลุ่มของผู้ที่มีความผิดปกติทางเพศ เช่น ปรรณาททางเพศมากไป (Hyper Sexual disorder) น้อยไป (Hypo Sexual disorder) ความปรรณาททางเพศผิดปกติรูป (Paraphilias) อาทิ ปรรณาทจะโชว์อวัยวะเพศ (Exhibitionism) ปรรณาทที่จะถูไถกับบุคคลอื่น (Frotteurism) ปรรณาทที่จะแอบดูคนอื่นแก้ผ้าหรือมีเพศสัมพันธ์กัน (Voyeurism) ดังนั้นนอกเหนือจากมุมมองธรรมชาติอาจมีมุมมองอื่นเพื่อเทียบเคียงต่อพฤติกรรมสังวาสได้

ลักษณะพฤติกรรมของการสังวาสเป็นเช่นใด ?

สังวาสหลาย ๆ กรณีในพระไตรปิฎก เกิดจากความพึงใจร่วมกัน ยินยอม สมยอม คล้อยตาม ขึ้นใจ การบังคับ³ การโน้มน้าวให้เชื่อ และทำให้เชื่อว่าทำได้ สังวาสจึงเริ่มต้นขึ้น หลายคราวสังวาสเป็นไปแบบถ้อยอาศัยคล้อยตามความพึงใจร่วมกัน หลายกรณีสตรีเป็นผู้กำหนด (สังคมเดิมสตรีมีสิทธิ์ที่จะแสดงออกทางเพศได้อย่างเสรี ?) และก็มีไม่น้อยที่ชายเป็นผู้กำหนด ดังปรากฏ คือ

1.สังวาสอันเกิดจากความพึงใจร่วมกัน พฤติกรรมสังวาสในชนบเกิดขึ้นเกิดจากความพึงพอใจร่วมกัน นางภิกษุณีสุนทรินันทากับนายสาฬหะ มีจิตปฏิพัทธ์ต่อกันสังวาสจึงเกิดขึ้นบนฐานของความพึงใจร่วมกัน (วิ.ภิกษุณี.3/664/10) ซึ่งเป็นไปตามพื้นฐานแห่งชนบ คู่หญิงชาย เป็นไปโดยความสมัครใจและสมยอมร่วมกัน อยู่บนกรอบของ “กำหนด” ไปสู่การ “สังวาส” มีความยินดีเป็นที่สุด

³ จิตแพทย์และนักจิตวิทยาได้แบ่งประเภทผู้กระทำผิดทางเพศ จำแนกเกณฑ์ การวินิจฉัยบกพร่องทางจิต ในระบบของ DSM-IV ได้ดังนี้ คือ (1) พวกที่ป่วยทางจิตถือเป็นผู้กระทำผิดโรคจิต (จิตลจจริต) Psychotic insane offenders 2.)พวกที่ก้าวร้าวทางเพศที่เกิดจากกระบวนการทางสังคม Socialized Sexual Aggressives 3.)พวกที่มีบุคลิกภาพผิดปกติแบบอันธพาล (Psychopaths) 4.) พวกที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ (Paraphiliaes) ที่มา : จิราภรณ์ สอนพุมิ. ศูนย์สุขภาพจิตกรรมราชทัณฑ์. ผู้กระทำผิดทางเพศคือใคร Who are sex offenders. วารสารราชทัณฑ์ ปีที่ 52 ฉบับที่ 2 2547 หน้า 28-30

2.การบังคับให้กระทำร่วมกัน กษัตริย์ลิจฉวี มีลักษณะเพศรสที่ปรารถนาจะดูคนมีเพศสัมพันธ์กัน (Voyeurism) ใช้อำนาจบังคับ นางภิกษุณีกับภิกษุณี (วิ.มหา 1/80/72) ลิกขมานากับลิกขมานา(วิ.มหา 1/80/72) สามเณรกับสามเณรี(วิ.มหา 1/80/72) พระภิกษุกับโสเภณี (วิ.มหา 1/81/72) พระกับโยมคฤหัสถ์ (วิ.มหา 1/81/73) พระกับบัณฑิตเขาเยกยะ(วิ.มหา 1/81/73) และพระด้วยกันเอง(วิ.มหา 1/81/73) เหตุการณ์ในส่วนนี้อาจสะท้อนได้ว่า (ก) กษัตริย์ลิจฉวีมี “เพศรส” ในแบบ “ผู้ดู” สังวาสแบบ “เช็กโซเชียล” (ข) ครั้งกระนั้น “เช็กโซเชียล” อาจเป็นที่ยอมรับและปฏิบัติกันอยู่ ? (ค) ภิกษุ ภิกษุณี สามเณร เป็นบุคคลที่ถือเว้น ต่อสังวาส จึงอาจเป็นแรงจูงใจให้กษัตริย์ลิจฉวี ชนชั้นปกครองบังคับว่า “นักบวช” จะเว้นขาดได้จริงหรือไม่ ? (ง) บัญญัติมีเกณฑ์วินิจฉัยว่า “ไม่ยินดี-ยินดี” เป็นเครื่องวัด ?

กษัตริย์ลิจฉวีมีเพศรสในแบบผู้ดู เนื่องต่อจนถึงปัจจุบันก็ยังคงมีผู้นิยมเพศสดดังกล่าว “ตำรวจบุกจับเช็กโซเชียล” (ผู้จัดการ: 25 พ.ค.52) แต่กรณีหลังอาจเป็นความสมยอมทั้งผู้ทำให้ดู และผู้ดู ซึ่งผู้แสดงอาจมีเพศรสในแบบผู้ทำให้ดู (Exhibition) การแสดงบทรักกันในสวนสาธารณะ การ “สังวาส” ถ่ายรูปแบบเผยแพร่ คู่ตนเอง และสัมพันธ์ต่างคู่ พร้อมเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ในชื่อต่าง ๆ รวมทั้งโลกเสมือนจริง Camfrog ที่คนส่วนหนึ่งใช้ เป็นช่องทางอดกิจกรรม “สังวาส” ประหนึ่งโชว์ให้ดู และผู้ชมที่อยู่อีกฟากหนึ่งของหน้าจอ (ผู้จัดการรายวัน : 14 พ.ย.49) อาจเป็นความพึงใจ หฤหรรษ์ร่วมกัน ในแบบผู้ทำ กับผู้ดู เช่นกษัตริย์ลิจฉวี

3. ความเชื่อว่าเป็นสิ่งที่กระทำได้ หรือเป็นวัฒนธรรมที่สามารถกระทำได้ ในพระไตรปิฎกมีหลายเหตุการณ์ใช้คำอธิบายว่าเป็นความเข้าใจ (เชื่อ) ว่าสามารถทำได้ดังกรณี พอกับลูกสาว(วิ.มหา 1/70/57) แมกับลูกชาย(วิ.มหา 1/70/57) พี่กับน้อง (วิ.มหา 1/70/57) หรือญาติวงศ์ ด้วยเหตุผลว่าเชื่อว่าจะสามารถทำได้ เพราะบัญญัติเดิมกำหนดไว้เพียงห้ามเสพเมถุนธรรมกับสตรีเพศ และในสตรีเพศเหล่านั้นส่วนใหญ่เป็นคนอื่น การรับรู้ดังกล่าวจึงเป็นเหตุผลให้ “เชื่อ” ว่ากระทำได้ รวมไปถึงเหตุการณ์ที่นางสุปัฟพา และนางสัทธา (วิ.มหา 1/78/66-69) ที่มีศรัทธาต่อพระว่า การถวายทานอันเลิศคือการ “ถวายเมถุนธรรม-เสพกาม” กับพระสงฆ์ จึงได้นิมนต์พระด้วยวลีว่า “นิมนต์เสพเมถุนธรรมกันเถิดเจ้าคะ” พร้อมกับคำอธิบายที่พร้อมสรรพว่า “ทำอย่างนี้ไม่ต้องอาบัติ” (วิ.มหา 1/78/66-69 และ 1/79/69-72) ด้วยการกริยาต่าง ๆ ไม่ว่าจะงามขา ซอกรักแสร้งซอกคอก เกลียวท้อง ง่ามมือ รุสะคือ ซอกหู มวยผม มือชักให้ เป็นต้น

ที่ยกมาอาจบอกได้ว่า (ก) “สังวาส” ในเชิงสังคมเดิม ถือเป็นเรื่องปกติ สามารถกระทำได้ กรณี เช็กในครอบครัว ? (ข) ความเชื่อต่อสังวาสว่าเป็นบุญมีในลัทธิอื่น ? เมื่อนับถือพุทธแต่ยังนำวิธีปฏิบัตินั้นมาด้วย (ค) พุทธศาสนา ออกแบบแนวปฏิบัติต่อสังวาสเสียใหม่ ตามนัยของเพศ “พรหมจรรย์” ?

4.การตกเป็นผู้ถูกกระทำ “สังวาส” ที่เกิดบนฐานของความพึงใจเพียงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเท่านั้น พฤติกรรมการล่อลวง ช่มชู้ รุมโทรม ลักหลับ และถูกบังคับ เป็นอาการของผู้ “ถูกกระทำ” อาจเป็นความ หฤหรรษ์ของฝ่ายหนึ่ง ตามเพศรสของผู้กระทำ แต่ไม่ได้หมายความว่าหฤหรรษ์ของอีกฝ่าย กรณีพระลักหลับพระ สามเณรลักหลับสามเณร พระลักหลับสามเณร สามเณรลักหลับพระ พระถูกลักหลับในหลาย ๆ ครา นอนหลับอยู่ ฝ่าเปิดองคชาติตั้งแข็ง⁴ มีสตรีผ่านกำหนดนั่งคร่อม “เสพ

⁴องคชาติแข็งตัวด้วยเหตุ 5 คือ กำหนด ปวดอุจจาระ ปวดปัสสาวะ ถูกลมรำเพยพัด ถูกนุ่งชน ใน วิ.มหา 1/74/63-64

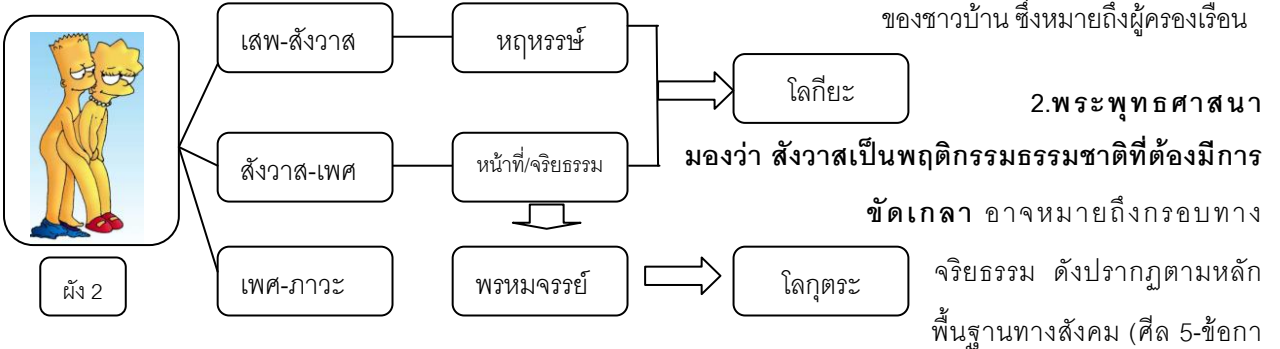
สังวาส” ขณะหลับ “ลักหลับ”(วิ.มหา 1/74-77/63-66) จนสำเร็จ พระภิกษุนอนหลับองคชาติถูกลมรำเพยตั้งแข็ง กลุ่มหญิงเก็บดอกไม้ผ่านมา เวียนเทียนจนครบทุกคน “รุมโทรม” ขณะหลับ พร้อมวาทะก่อนจาก “เป็นผู้ชายที่ยอดเยียมจริง ๆ” (วิ.มหา 1/77/66) ภิกษุณีนาม “อุบลวรรณาเถรี” ถูกนันทมาณพที่แอบหลงรักก่อนนางบวช “ข่มขืน” (วิ.มหา 1/68/56) นางภิกษุณี 2 ท่านเดินทางจากเมืองสาเกตเพื่อไปสาวัดดี คนพายเรือจ้าง พาข้ามที่ละรูปเมื่อไปถึงฝั่งได้ข่มขืนนางภิกษุณีที่ฝั่งแม่น้ำนั้น และกลับมาจับอีกท่านหนึ่งแล้วข่มขืนอีกฝั่งน้ำนี้ (วิ.ภิกษุณี 3/688/36) นางภิกษุณีทางเป็นเป็นคณะ ไปแคว้นสาวัดดี มีนางภิกษุณีรูปหนึ่งปวดหนักจึงได้ปลีกตัวไปทำกิจ “ปลดทุกข์” พบกลุ่มชายหนุ่ม “รุม” ข่มขืนจนสำเร็จ (วิ.ภิกษุณี 3/690/38) พระบวชเมื่อแก่ (หลวงตา) กลับไปเยี่ยมบ้านอดีตภรรยา ภรรยาขอร้องให้สึกแต่ท่านไม่ยอม เธอเข้าประภษิตหวังใช้บรรยากาศ “ม้าเคยซี” พระหลวงตาถอยถอนหลังสบงเปิด ภรรยาจึงนั่งคร่อมองคชาติสำเร็จ (วิ.มหา 1/82/73) สตรีนางหนึ่งพบพระจึงทำกริยากราบไหว้ด้วยความศรัทธา พร้อมกล่าวว่า “หยุดเถิดพระคุณท่านฉันจะไหว้” ขณะเงยหน้าขึ้น ได้เปิดผ้าอองคชาติเข้าปากอม(วิ.มหา 1/72/59-60) รวมถึงสตรีนางหนึ่งได้พูดล่อลวงให้พระร่วมสังวาสด้วย “ดิฉันจะเป็นผู้กระทำเอง อย่างนี้จะไม่เป็นอาบัติ” (วิ.มหา 1/72/60-61) ถอดเป็นไทยง่าย ๆ ว่า “หลวงพี่ไม่ต้องน้องทำเอง” ฝ่ายหนึ่งสุข เสียว หรรษา อีกฝ่ายหนึ่งทุกข์ไม่สนุกด้วย

ลักษณะพฤติกรรมสังวาส ที่เกิดขึ้นในเงื่อนไขต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความพึงใจร่วมกัน การบังคับ เชื่อว่ากระทำได้ รวมถึงการตกเป็นผู้ถูกกระทำ และอื่น ๆ ทำให้มองเห็นพฤติกรรมสังวาสในลักษณะที่หลากหลาย ทศนคติต่อสังวาสในหลายมิติ รวมไปถึงวัฒนธรรมทางเพศ ดังเคยมีในอดีตและเป็นเค้าร่างปรากฏอยู่ในปัจจุบัน ?

สังวาสกับพรหมจรรย์ตามทัศนะทางพระพุทธศาสนาเป็นเช่นใด ?

พระพุทธศาสนา ยอมรับเงื่อนไขแห่งธรรมชาติดังปรากฏแนวคิดในส่นนนิยาม 5 (พระธรรมปิฎก(ป.อ.ปยุตฺโต :)เมื่อจำเพาะลงไปในเพศ-สังวาส ก็ยอมรับไปว่า “เมถุนธรรม-สังวาส-ปเวณี เป็นพฤติกรรมของชาวบ้าน” แต่ในเวลาเดียวกันพุทธศาสนาก็สามารถจำแนกเกี่ยวกับทัศนะแห่งธรรมชาติต่อเพศ สังวาส ตามพัฒนาการในแต่ละชั้นโดยมีปลายทางเป็นเพศในทางพุทธศาสนา คือ “**เพศพรหมจรรย์**”

1. พระพุทธศาสนามองว่าสังวาส เป็นพฤติกรรมธรรมชาติ เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ ดังมีพุทธพจน์นิยามต่อธรรมชาติของผู้เสพกามว่า “...ผู้หนักในกาม มีกามเป็นที่อาศัย น้อมไปในกาม”(ช.ป.31/114/175)และ “การเสพเมถุนธรรม เป็นปเวณีของชาวบ้าน...มีน้ำเป็นที่สุด”(วิ.มหา.1/ 42/31) ดังนั้นสังวาสจึงเป็นพฤติกรรมธรรมชาติที่มีขอบเขตของคนคู่ เป็นกิจอันกระทำได้

เมฆ) หลักแห่งคุณธรรม (ธรรม 5-ข้อกามสังวร) หลักความสัมพันธภาพ (ทศ 6-ข้อ สามี ภรรยา) หลักการครองเรือน(ฆราวาส

ธรรม 4) เป็นต้น (พระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตฺโต), 2550:137,239,265) ซึ่งอยู่ในภาวะบวชของการควบคุม ฝึกหัดขัดเกลา ให้พัฒนาขึ้นมาเป็นจริยธรรมทางสังคม เป็นสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกัน และมีปลายทางเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างผาสุก (วิ.มหา.1/39/28)

3. พุทธศาสนามองในทัศนะของการถือเว้น เมื่อเข้ามาบวช “ถือเพศพรหมจรรย์” ในพระพุทธานั้น ผู้เข้ามาบวชได้ปฏิญญาที่จะงดเว้นจากเมถุนธรรม ตามนัยยะในการ “บวช/บรรพชา” มีบัญญัติเป็นกรอบในการฝึกหัดขัดเกลา เพื่อเป้าหมายสูงสุดในทางพระพุทธศาสนา

“การที่บุคคลผู้ครองเรือนจะประพฤติพรหมจรรย์ให้บริสุทธิบริบูรณ์
ครบถ้วนดุจสังข์ที่ขัดแล้วนี้มิใช่ทำได้ง่าย ทางที่ดีเราควรจะปลงผมและหนวด
ครองผ้ากาสายะออกจากเรือนบวชเป็นบรรพชิต” (อญ.จตุกก. 21 /198 /307)

หากเอาแนวคิดที่ปรากฏในคัมภีร์พระไตรปิฎก พระพุทธเจ้าแยกโลกทัศน์ของชาวพุทธไว้ 2 ส่วน คือ กามที่สัมพันธ์เนื่องเกี่ยวกับผู้ครองเรือน กับกามที่สัมพันธ์กับผู้ไม่ครองเรือน ในส่วนผู้ไม่ครองเรือน คือ ผู้ถือบวชเป็นเพศบรรพชิต ต้องสมาทาน “เมถุนวิริติ” คือการงดเว้นสังวาส หรือเมถุนธรรม นอกจากนี้พระพุทธานี้มีเป้าหมายเพื่อฝึกฝนจิต ด้วยการข่มจิตเพื่อให้เห็นถึงโทษของกามมารมถ์ ตั้งแต่เรื่องเล็กน้อย เรียกว่า การประพฤติพรหมจรรย์ซึ่งเป็นกระบวนการของการขัดเกลาจิตใจเพื่อจะพัฒนาตัวบุคคลทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรม ด้านจิตใจและด้านปัญญา ให้สอดคล้องกัน “กามสังวาส” เป็นสภาวะที่เป็นอุปสรรคกีดขวางไม่ให้การประพฤติพรหมจรรย์มีความสมบูรณ์ เพราะการประพฤติพรหมจรรย์เป็นกระบวนการของการฝึกฝนพัฒนาตนเอง ดังนั้นหากต้องการประพฤติพรหมจรรย์ให้บริบูรณ์จะต้องควบคุมเมถุนธรรมที่มีอยู่แล้วและป้องกันที่ยังไม่เกิดขึ้น ไม่ให้เกิดขึ้นเมื่อควบคุมได้แล้วก็เข้าสู่กระบวนการทำลายเมถุนธรรมเพื่อให้จิตเป็นอิสระจากทุกขีคือการบรรลุมรรคผล(พระมหาวสันตการณพิรุณ ปญญาโร (วงศ์กา), 2545 : บทนำ) อันเป็นปลายทางสูงสุดในทางพระพุทธศาสนา (ตามฝั่ง 2)

สรุปสังคาย

เมื่อถึงที่สุด “สังวาส”จะโดยเงื่อนไขใด บริบทใดก็ตาม สามารถเกิดขึ้นได้ มีได้ แต่ต้องเข้าใจว่า (1) **ในระดับปัจเจกบุคคล**ต้องเป็นสังวาสบนพื้นฐานของความเข้าใจ ใฝ่ใจ ตระหนักรู้ ป้องกัน สร้างเสริมความเข้าใจ พฤติกรรมของสังวาสที่ถูกต้องตามสุขอนามัย สุขภาวะ การเจริญพันธุ์ และไม่ก้าวล่วงสิทธิทางเพศผู้อื่นแม้จะเป็นเพศรส ความพึงใจในเชิงปัจเจกก็ตาม (2) **ในระดับสังคม**ให้พัฒนาเป็นสังวาสในมิติสัมพันธ์กับส่วนอื่นอย่างเข้าใจ โดยมีปลายทางเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข (3) ส่วนจะพัฒนาขึ้นไปในระดับสูงตามหลักคิดทางศาสนา ก็ให้เป็นไปตามความสมัครใจของผู้ถือปฏิบัตินั้น ๆ และสมาชิกในสังคมมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้พัฒนา ส่งเสริมการตระหนักรู้ในอุดมคติตามหลัก เพื่อให้เขาเข้าถึงเพศแห่ง “พรหมจรรย์”⁵ ต่อไป

⁵พรหมจรรย์ คือ การบวช ปฏิบัติธรรมอันประเสริฐ ที่มีเจตจำนงค้ำจุน ในการละเว้นสังวาสในทุกรูปแบบ (พระธรรมปิฎก, 2538)

บันทึกเสริมความความเข้าใจ

หมายเหตุ วิธิตำนานอักษรย่อในคัมภีร์พระไตรปิฎกที่ใช้ข้างอิง เช่น วิ.มหา.1/39/28 ให้เข้าใจว่า มาจากพระไตรปิฎก วินัยปิฎก มหาวรรค เล่มที่ 1 ข้อที่ 39 หน้า 28

วิ.มหา. = วินัย ปิฎกมหาวรรค

วิ.ภิกขุณี. = วินัยปิฎก ภิกขุณีวิภังค์

ขุ.ป. = ขุททกนิกาย ปฏิสัมภิทามัคค์

อง.จตุกก. = อังคุตตรนิกาย จตุกกวรรค

ม.อุ. = มัชฌิมนิกาย อุปริปัณณาสก์

อภิ.วิ. = อภิธรรมปิฎก วิภังค์

ขุ.เถร = ขุททกนิกาย เถรคาถา

ขุ.อุ. = ขุททกนิกาย อุทาน

อง.ปญจก = อังคุตตรนิกาย ปญจกนิบาต

เอกสารประกอบการเรียบเรียง

พระไตรปิฎก(ภาษาไทย) ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (2539). กรุงเทพฯ ฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

หนังสือภาษาไทย-อังกฤษ

จิราภรณ์ สอนพุดิ. ศูนย์สุขภาพจิตกรรมราชทัณฑ์. ผู้กระทำผิดทางเพศคือใคร Who are sex offenders.

วารสารราชทัณฑ์ ปีที่ 52 ฉบับที่ 2 2547 หน้า 28-30.

ฉัตรสุมาลย์ กิลลีสิงห์ ฐัญเสน.(2538). พระพุทธศาสนาแบบธิเบต. กรุงเทพฯ ฯ : ส่องสยาม,

นิธิ เอียวศรีวงศ์.(2545). "เพศศึกษา" ใน ว่าด้วย ความคิด ตัวตน และอคติทางเพศ ผู้หญิง เกย์ เพศศึกษา และกามารมณ์

กรุงเทพฯ ฯ : มติชน.นิตยสาร เกล่าสุนทร,ดร. (2535). "ลิลิตพระลอ:การศึกษาเชิงประวัติ", **พินิจวรรณกรรม**. กรุงเทพฯ ฯ : แม่คำผาง,

นิวัติ กองเพียร. (2541). เชียงสังวาส กามรูปในภาพเขียนตามประเพณีที่มีเสียงวรรณคดีไทย, กรุงเทพฯ ฯ :มติชน.

เปลื้อง ณ นคร. (2516).พจนานุกรมไทย-ไทย. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 (2526).กรุงเทพฯ:อักษรเจริญทัศน์.

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต).(2538).พจนานุกรมพุทธศาสตร์ : ฉบับประมวลศัพท์.กรุงเทพฯ ฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระพรหมคุณาภรณ์(ป.อ.ปยุตโต). (2550). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ : ฉบับประมวลธรรม.กรุงเทพฯ ฯ : จันทรเพ็ญ,

พระมหาดาวสยาม ปัญญาวิชโร.(2546). ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาในอินเดีย.กรุงเทพฯ ฯ : พิมพ์สวย.

พระมหาวสันตการณพิรุณ ปญญาวโร, (2545).การศึกษาวิเคราะห์เรื่องเมถุนธรรมในพระวินัยปิฎก.

ปริญญาพุทธศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ศุภีมาน วงศ์สุภาพ.(2531). นางงามผู้กระฉก : การศึกษากระบวนการกลายเป็นหมอนวดไทย.กรุงเทพฯ ฯ : สถาบันไทยคดีศึกษา

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,

ลิตธา พินิจภูวดล. (2542). "ลิลิตพระลอ วรรณกรรมสมัยอยุธยา",วรรณกรรมสมัยอยุธยา ฉบับแปล.

กรุงเทพฯ ฯ : โครงการวรรณกรรมอาเซียน.

สุदारตน์ เสรีวัฒน์, ผู้ร่วมแปล จันทวิภา อภิสุข, จารุพัศตรา บรรณาธิการ แปล.(2529).เช็ทส์ทัวร์ : โสภณิ การท่องเที่ยว

และการ พัฒนา = Documentation : tourism, tourism,prostitution,development.กรุงเทพฯ ฯ : องค์การพันธมิตร

สากลเพื่อการท่องเที่ยวในโลกที่สาม.

อดุลย์ รัตนมันเกษม (2550).เรื่องเพศในวัฒนธรรมจีน 4000 ปี. กรุงเทพฯ ฯ : มติชน.

อภิลักษณะณ์ เกษมผลกุล, (2550). ผูกนิพนพานโลกีย์. กรุงเทพฯ ฯ มติชน.

- Bhikkhu Amritananda, Dr.(1982). Kings of Buddha's Time. BKK: Mahamakuta Rajavidyalaya Foundation Press.
- David Loy.(2008). Money, sex,War,Karma : Note for a Buddhist Revolution. Boston : Wisdom Publications.
- L P N Perera .(1993). Sexuality in ancient India : a study based on the Pali Vinayapitaka Postgraduate Institute of Pali and Buddhist Studies, University of Kelaniya, Sri Lanka.
- Masters, W.H.; Johnson, V.E. (1966). *Human Sexual Response*. Toronto; New York: Bantam Books.
- Raychaudhuri H. (1972). *Political History of Ancient India*, Calcutta: University of Calcutta.
- Rawlinson, Hugh George. (1950). *A Concise History of the Indian People*, Oxford University Press.
- Robert Hans Van Gulik, Paul Rakita Goldin (Author), *Sexual Life in Ancient China: A Preliminary Survey of Chinese Sex and Society from Ca. 1500 B.C. Till 1644 A.D. (Sinica Leidensia)* (Hardcover)

วารสาร หนังสือพิมพ์

- เดลินิวส์ (รายวัน) วันที่ 22 สิงหาคม 2545 {ฆ่าเราแม่หมูท้อง อี๋จนขาหัก}
- ผู้จัดการ (รายวัน) วันที่ 14 พฤศจิกายน 2549 (มองมุม 'Camfrog' แบบชัดลึก คำเตือน : อายุต่ำกว่า 18 ปี ห้ามเข้า)
- ข่าวสด (รายวัน) วันที่ 30 ธันวาคม 2549 (สั่งจำคุกเนรแธ 100 ปี ซ้อหาหลวงลงข่มขืน)
- ไทยรัฐ (รายวัน) วันที่ 26 ตุลาคม 2550 (บุกจับอุปรณ์ลามก)
- บ้านเมือง (รายวัน) วันที่ 5 มีนาคม 2552 (เพื่อนแสนย่องลักหลับเมีย)
- ผู้จัดการ (รายวัน) วันที่ 25 พฤษภาคม 2552 (ตำรวจสตูลบุกจับโคโยตี้โชว์อนาจาร ดำเนินคดีเจ้าของร้านอาหารโชว์...)
- คมชัดลึก (รายวัน) วันที่ 25 กรกฎาคม 2552 (ร้อง"ปวีณา"ลูกสาววัย14 ถูกเพื่อนรุมโทรม)
- ข่าวสด (รายวัน) วันที่ 7 มิถุนายน 2552 (ปะฉะดะโชว์ จับค้าประเวณี)
- Sex อาหารเสริมเพิ่มพลังกายและพลังใจ. HealthToday .สิงหาคม 48

สื่อออนไลน์

- http://en.wikipedia.org/wiki/Christian_IX_of_Denmark (คำค้น : Christian -10 ส.ค.52)
- <http://th.wikipedia.org/wiki/> (คำค้น : นครโสภณ-11 ส.ค.52)
- http://en.wikipedia.org/wiki/Yellow_Emperor(คำค้น : กษัตริ์ห้วงตี้ – 12 ส.ค.52)
- www.thaihealth.or.th/node/1771(สสส. ยอดทำแท้งหญิงไทยพุ่ง กว่าหมื่นคนต่อปี- 22 ส.ค.52)
- [http://en.wikipedia.org/wiki/Vaishali_\(ancient_city\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Vaishali_(ancient_city)) (คำค้น : เวสาลี-21 ส.ค.52)
- <http://th.wikipedia.org/wiki/> (คำค้น : จุดสุดยอด-20 ส.ค.52)
- <http://th.wikipedia.org/wiki/%> (คำค้น : คำประเวณี-20 ส.ค.52)
- <http://www.humantrafficking.go.th/legal.php> (สำนักงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์-20 ส.ค.52)